Nhân dân cần có quyền được phúc quyết Hiến pháp

Báo Đồng Nai

Dự thảo sửa đổi Hiến pháp năm 1992 nhấn mạnh các hình thức nhân dân thực hiện quyền lực của mình, thông qua dân chủ trực tiếp và dân chủ đại diện, không chỉ qua cơ quan dân cử mà các cơ quan nhà nước khác (Điều 6).

Đây là một nội dung rất quan trọng thể hiện xuyên suốt trong dự thảo. Tuy nhiên, làm sao để Hiến pháp thể hiện được đầy đủ nguyên tắc “tất cả quyền lực nhà nước thuộc về nhân dân” (Điều 2 Hiến pháp hiện hành và Điều 2 của Dự thảo sửa đổi Hiến pháp) thì bên cạnh việc tổ chức lấy ý kiến nhân dân về Dự thảo sửa đổi Hiến pháp, đề nghị cần đưa vào Hiến pháp điều khoản: “Công dân được quyền phúc quyết về Hiến pháp”. Đây là một quyền quan trọng và tiến bộ đã được ghi nhận và thực thi ở nhiều quốc gia trên thế giới. Với quyền này, nhân dân có quyền trực tiếp quyết định các chính sách, chủ trương liên quan trực tiếp đến bản thân mình, góp phần tạo nên một xã hội dân chủ ngay từ “đạo luật gốc” này.

Thông qua quyền được phúc quyết Hiến pháp, nhân dân có thể hiểu và thực hiện quyền và nghĩa vụ của mình trong việc tham gia, tìm hiểu, quyết định các công việc của Nhà nước, nâng cao tri thức của mình về các vấn đề được đưa ra phúc quyết, hiểu rõ hơn các vấn đề được đưa ra phúc quyết, có ý thức hơn trong việc chấp hành Hiến pháp và pháp luật.

Hiến pháp năm 1946 có 3 điều quy định về vấn đề phúc quyết của nhân dân: “Nhân dân có quyền phúc quyết về Hiến pháp và những việc quan hệ đến vận mệnh quốc gia” (Điều 21); “Những việc quan hệ đến vận mệnh quốc gia sẽ đưa ra nhân dân phúc quyết” (Điều 32); Khoản 3 Điều 70: về sửa đổi Hiến pháp thì những điều thay đổi khi đã được Nghị viện ưng chuẩn thì phải đưa ra toàn dân phúc quyết. Nhưng do hoàn cảnh đất nước có chiến tranh, nên không đưa ra toàn dân phúc quyết, mà Hiến pháp 1946 được thi hành ngay.

Từ đó đến nay, nhất là trong thời kỳ hòa bình, quyền này của công dân vẫn được ghi nhận trong Hiến pháp, nhưng tinh thần của quyền này của công dân thì hoàn toàn khác. Điều 53 Hiến pháp hiện hành quy định: “Công dân có quyền tham gia quản lý nhà nước và xã hội, tham gia thảo luận các vấn đề chung của cả nước và địa phương, kiến nghị với cơ quan nhà nước, biểu quyết khi Nhà nước tổ chức trưng cầu ý dân, và Điều 30 Dự thảo sửa đổi Hiến pháp năm 1992, bổ sung Điều 53 Hiến pháp hiện hành quy định: “Công dân có quyền biểu quyết khi Nhà nước tổ chức trưng cầu ý dân”. Và điều muốn nói ở đây, từ khi có Hiến pháp cho đến nay, người dân vẫn chưa được thực hiện quyền này trên thực tế.

Do vậy, Hiến pháp sửa đổi lần này, thiết nghĩ cần quy định điều khoản quyền được phúc quyết của người dân. Quy định này là sự thể hiện cao nhất sự kính trọng của

Quốc hội với nhân dân, với cử tri – những người bầu ra Quốc hội và sẽ đem lại những hiệu quả to lớn, có thể góp phần chấn hưng đất nước. Quy định này còn thể hiện sự tin tưởng của Đảng và Nhà nước đối với nhân dân. Quyết định của nhân dân sẽ là động lực quan trọng để mỗi người dân thể hiện đầy đủ hơn và đúng đắn hơn trách nhiệm công dân của mình, là phát huy tốt nhất bài học mà Đảng đã đúc kết: Sự nghiệp cách mạng là của nhân dân, do nhân dân, vì nhân dân.

V.T.B

Nguồn: https://hienphap.wordpress.com/2013/03/02/nhan-dan-can-co-quyen-duoc-phuc-quyet-hien-phap-bao-dong-nai/